

Sygn. akt V GC 3003/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rozpara
Protokolant:	Sylwia Niska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo - akcyjna w W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej M. J. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna w W. kwotę 590,93 zł (pięćset dziewięćdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądza od pozwanej M. J. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna w W. kwotę 226,68 zł (dwieście dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Paweł Rozpara

Sygn. akt V GC 3003/16 upr

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 stycznia 2016 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Sp. z o.o. S.K.A w W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. J. kwoty 765,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwot: 233,22 zł, 2,81 zł, 122,15 zł, 1,47 zł, 116,87 zł 1,41 zł, 108,12 zł, 1,30 zł, 3,58 zł i 174,48 zł oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w dniu 18 listopada 2015 umową cesji zostały przeniesione wierzytelności z (...) S.A. na (...) Sp. z o.o. S.K.A, zaś pozwana pismem z dnia 16 grudnia 2015 r. została powiadomiona o cesji wierzytelności oraz wezwana do dobrowolnej spłaty należności, czego do dnia wniesienia pozwu nie uczyniła.

Powód wskazał, iż przedmiotem umowy łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda były usługi multimedialne, za które pozwana zobowiązała się zapłacić. Mimo upływu czasu pozwana nie uregulowała jednak należności. Wskazał, iż całkowite saldo zadłużenia wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi przez obecnego wierzyciela, z tytułu przedmiotowej należności wynosi 765,41 zł, a na tą kwotę składają się: kwota 233,22 zł wynikająca z faktury nr (...) z dnia 2013-06-24., kwota 2,81 zł odsetek wynikających z opóźnienia w zapłacie faktury nr (...), które liczone są od dnia 2013-07-09 tj. pierwszego dnia po upływie terminu płatności faktury do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, kwota 122,15 zł wynikająca z faktury nr (...) z dnia 2013-07-25, kwota odsetek 1,47 zł wynikająca z opóźnienia w zapłacie faktury nr (...), liczonych od dnia 2013-08-09 tj. pierwszego dnia po upływie terminu płatności faktury do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, kwota 116,87 zł wynikająca z faktury nr (...) z dnia 2013-09-25, kwota odsetek 1,41 zł wynikająca z opóźnienia w zapłacie faktury nr (...), które liczone są od dnia 2013-10-10 tj. pierwszego dnia po upływie terminu płatności faktury do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, kwota 108,12 zł wynikająca z faktury nr (...) z dnia 2013-10-28, kwota odsetek 1,30 zł wynikająca z opóźnienia w zapłacie faktury nr (...), które liczone są od dnia 2013-11-12 tj. pierwszego dnia po upływie terminu płatności faktury do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, kwota 3,58 zł wynikająca z noty odsetkowej nr (...) z dnia 2013-06-24 oraz kwota 174,48 zł wynikająca z rekompensaty za koszty odzyskiwania należności naliczonej w dniu powstania zobowiązania.

(pozew elektroniczny k. 3-6)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 24 lutego 2016 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 765,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot wskazanych w pozwie od dnia 20 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 300,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty k. 7)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana domagała się oddalenia powództwa oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, że żądanie powoda jest całkowicie bezzasadne, gdyż wbrew twierdzeniom powoda nie jest ona jego dłużniczką, a powodowi nie przysługuje żadna wierzytelność wobec pozwanej, który nie miał podstaw do naliczania kwot dochodzonych pozwem. Wskazała również, iż żądanie powoda jest przedawnione.

(sprzeciw k. 9)

Żądanie powód ponowił w pozwie złożonym w tutejszym sądzie w dniu 1 lipca 2016 r. po stwierdzeniu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie utraty mocy przez nakaz zapłaty wobec wniesionego sprzeciwu i po przekazaniu sprawy do tutejszego sądu.

(pozew wraz z załącznikami k. 17-66)

W uzupełnieniu sprzeciwu z dnia 7 grudnia 2016 r. pozwana zakwestionowała żądanie pozwu co do zasady i co do wysokości, uznając żądanie powoda za bezzasadne. Pozwana wskazała, iż nie jest dłużnikiem powoda (...) sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. i nigdy nie zawierała żadnych umów z powodem występującym w niniejszej sprawie. Wskazała również, iż powództwo w zakresie istnienia i wysokości wierzytelności nie zostało należycie uzasadnione przez powoda, który nie wykazał i nie udowodnił zarówno istnienia, jak i wysokości zobowiązania ciężącego na stronie pozwanej. Podała, iż powód nie wykazał, że umowę lub jakiegokolwiek dokumenty podpisała pozwana M. J. oraz, iż powód nie wykazał należycie, że stał się wierzycielem pozwanej, dlatego podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda. Pozwana wskazała ponadto, iż dochodzone roszczenie jest przedawnione.

(uzupełnienie sprzeciwu k. 76-79)

Pismem procesowym z dnia 28 grudnia 2016 r. powód podtrzymał żądanie pozwu w całości oraz wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 listopada 2015 roku nabył od (...) S.A. w pełni wymagalne, pozbawione wad prawnych wierzytelności pieniężne, które to zadłużenie zgodnie z oświadczeniem kontrahenta powoda wynika z umowy nr (...) z dnia 13 marca 2012r. oraz nieopłaconych faktur: faktury nr (...) z dnia 2013-06-24, faktury nr (...) z dnia 2013-07-25, faktury nr (...) z dnia 2013-09-25., faktury nr (...) z dnia 2013-10-28, z noty odsetkowej nr (...) z dnia 2013-06-24. Wskazał, iż wierzytelność z takiego tytułu została skutecznie przez niego nabyta, a od dnia następnego po dniu, w którym zawarta została umowa cesji, od kwoty niespłaconej należności głównej, naliczał odsetki ustawowe na podstawie art. 481 § 1 i 2 w związku z art. 509 § 2 Kodeksu cywilnego. Wskazał również, iż pozwana, w imieniu której umowę podpisała A. W., zawarła w dniu 13.03.2012 umowę o świadczenie usług internetowych nr (...) na okres 24 miesięcy, na podstawie której (...) S.A świadczyła na rzecz pozwanej usługi internetowe, w wersji do 10 Mb/s, oraz usługi telefoniczne na numerze (...) w ramach taryfy Firma (...), a dodatkowo pozwana zamówiła urządzenie potrzebne do prawidłowego świadczenia usług przez operatora. Zaś w związku z nieopłacaniem przez pozwaną faktur, na podstawie § 14 pkt 1 Regulaminu świadczenia usług przez Spółki Grupy (...) wypowiedziała pozwanej umowę i wezwała do spłaty zadłużenia. Powód odnosząc się do zarzutu przedawnienia wskazał, iż jest on bezzasadny, gdyż trzyletni termin przedawnienia został przez powoda zachowany.

(pismo procesowe powoda z dnia 28 grudnia 2016 r. k. 88-99)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

13 marca 2012 r. A. W. w ramach udzielonego jej przez pozwaną M. J. pełnomocnictwa zawarła z (...) S.A w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Udzielone pełnomocnictwo obejmowało reprezentowanie pozwanej we wszystkich sprawach dotyczących zarządu i administrowania nieruchomością położoną w R. Gmina R., dla których Sąd Rejonowy w Kielcach prowadzi księgi wieczyste (...) przed wszelkimi urzędami, organami władzy państwowej, samorządowej, wszelkimi instytucjami, osobami prawnymi nie wyłączając banków i osobami fizycznymi, podejmowania czynności faktycznych i prawnych na warunkach i według uznania pełnomocnika, składania zapewnień, oświadczeń woli i wiedzy oraz wyjaśnień koniecznych do realizacji pełnomocnictwa, podejmowania korespondencji.

Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) została zawarta w dniu 13 marca 2012r. na okres 24 miesięcy. Na podstawie przedmiotowej umowy (...) S.A świadczyła na rzecz pozwanej usługi internetowe, w wersji do 10 Mb/s oraz usługi telefoniczne na numerze (...) w ramach taryfy Firma (...).

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 13 marca 2012 r. k. 111-113, pełnomocnictwo k. 92 oraz wydruk z ksiąg wieczystych nr (...) k. 125-130)

Za świadczone usługi (...) S.A wystawiła pozwanej faktury Vat nr:

- (...) z dnia 24 czerwca 2013 r. na kwotę 244,80 zł z terminem płatności do dnia 8 lipca 2013 r.,
- (...) z dnia 25 lipca 2013 r. na kwotę 122,15 zł z terminem płatności do 8 sierpnia 2013 r.,
- (...) z dnia 25 września 2013 r. na kwotę 116,87 zł z terminem płatności do 9 października 2013 r.
- (...) z dnia 28 października 2013 r. na kwotę 108,12 zł z terminem płatności do 11 listopada 2013r.
- oraz notę odsetkową nr (...) z dnia 24 czerwca 2013 r. na kwotę 3,58 zł z terminem płatności do 8 lipca 2013 r.

(dowód: faktury Vat oraz nota obciążeniowa k. 21-29)

(...) S.A wypowiedziała pozwanej umowę na podstawie § 14 pkt I Regulaminu świadczenia usług przez Spółki Grupy (...), zgodnie z którym operator ma prawo zawiesić lub wypowiedzieć umowę abonentowi, jeżeli abonent będący konsumentem opóźnia się z zapłatą całości lub części jakiegokolwiek należności na rzecz operatora przez okres nie

dłuższy niż 15 dni po uprzednim wezwaniu do uregulowania przeterminowanej należności i wezwała do spłaty zadłużenia.

W dniu 18 listopada 2015 r. powód zawarł z (...) S.A. w W. umowę cesji wierzytelności, na mocy której nabył wymagalne wierzytelności pieniężne, wynikające z zawartych z dłużnikiem umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, obejmujące należności główne, opłaty wyrównawcze oraz związane z tymi należnościami roszczenia o odsetki ustawowe.

(dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 18 listopada 2015 r. wraz z wykazem wierzytelności k. 30-38)

Pismem z dnia 18 grudnia 2015 r. pozwana M. J. została zawiadomiona o sprzedaży wierzytelności oraz wezwana została do zapłaty należności w kwocie 762,11 zł.

(dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty k. 41)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne w części.

Zgodnie z art. 750 kc, do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009 r. (III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12), elementy istotne umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały wystarczająco uregulowane przez inne przepisy w rozumieniu art. 750 k.c., a więc przez przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.). Fakt prawnego uregulowania umów telekomunikacyjnych w Prawie telekomunikacyjnym z 2004 r. oznacza, że do tych umów, choć są to umowy o świadczenie usług, nie mają zastosowania przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.).

Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest więc umową nazwaną i uregulowaną w prawie telekomunikacyjnym.

Zgodnie z art. 56 prawa telekomunikacyjnego, świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. W ustępie 3 tego przepisu określono, jakie niezbędne elementy powinna zawierać umowa, a w szczególności: strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług; świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową, termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług, okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych, pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe, sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi, sposoby dokonywania płatności, okres rozliczeniowy, tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania itp.

Wykonywanie usług telekomunikacyjnych polega na podejmowaniu czynności faktycznych, a nie czynności prawnych. Rodzaj świadczonych usług jest indywidualnie określany w konkretnej umowie z danym abonentem. W związku z tym, że prawo telekomunikacyjne nie określa w sposób wyczerpujący rodzajów usług telekomunikacyjnych, strony mają znaczną swobodę w określaniu poszczególnych usług. W szczególności można wskazać na usługi świadczone w sieci stacjonarnej i sieci ruchomej, usługi krajowe oraz międzynarodowe, usługi transmisji danych, transmisji faksów, usługi połączeń do sieci Internet, usługi szerokopasmowego dostępu do sieci Internet itp.

Nie budzi wątpliwości, że pomiędzy (...) S.A. i pozwaną doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowę w imieniu pozwanej zawarła (zgodnie z udzielonym jej przez pozwaną pełnomocnictwem) A. W..

Pozwana na podstawie zawartej umowy uzyskała dostęp do usług świadczonych przez operatora oraz zobowiązana była do uiszczania opłat abonamentowych określonych w zawartej umowie oraz stanowiącej jej integralną część regulaminie. W umowie, jaka została zawarta w imieniu pozwanej przez jej pełnomocnika A. W. z operatorem, znalazły się postanowienia, jakie usługi miały być świadczone abonentowi. Za świadczone usługi należało się operatorowi wynagrodzenie. (...) S.A. wywiązała się ze świadczonych usług na rzecz pozwanej, pozwana korzystała z usług operatora, jednakże należności za świadczone na jej rzecz usługi, o których mowa w fakturach oraz nocie obciążeniowej, wystawionych przez (...) S.A, nie zapłaciła, a zostały one wystawione za świadczone na rzecz pozwanej usługi.

Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów świadczących o zasadności jej stanowiska, nie udowodniła swych twierdzeń w zakresie tego, że nie zawierała umowy z powodem.

Na pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających oddalenie powództwa. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Na podstawie tej ogólnej reguły wyprowadza się wniosek, że w procesie powoda obciąża obowiązek udowodnienia faktów, które uzasadniają jego roszczenie, zaś na pozwanym ciąży obowiązek udowodnienia faktów niweczających lub tamujących roszczenie powoda. Zatem pozwana miała obowiązek udowodnienia powoływanych przez siebie faktów, przytoczonych w sprzeciwie elektronicznym. Z tego obowiązku pozwana się nie wywiązała. To od woli pozwanej zależało, jakie dowody sąd będzie prowadził. W związku z niezgłoszeniem miarodajnych dowodów na uzasadnienie podnoszonych przez siebie okoliczności, pozwana liczyła się z tym, że poniesie ujemne następstwa swojej postawy albowiem fakty nieudowodnione sąd pominął i nie wywołały one skutków prawnych. Pozwana oparła swe twierdzenia na faktach nieudowodnionych. Nie są bowiem wystarczającymi dowodami same stwierdzenia zawarte w sprzeciwie,

Zdaniem sądu zgłoszony przez pozwaną zarówno zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda oraz zarzut przedawnienia roszczenia jest bezzasadny.

Wskazać należy, że (...) S.A. skutecznie scedował przedmiotową wierzytelność dochodzoną pozwem wobec pozwanej. Zbycie wierzytelności odbyło się na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Umowa ta zawarta została na podstawie art. 509 k.c., który przyznaje wierzycielowi prawo przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią bez zgody dłużnika, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W ocenie sądu powód przedstawił komplet dokumentów to potwierdzających.

Również zarzut przedawnienia roszczenia nie zasługuje na uwzględnienia. Zgodnie z uchwałą SN z dnia 7 maja 2009 r., III CZP 20/09, termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telefonicznych, zawartej na podstawie Prawa telekomunikacyjnego, określa art. 118 k.c. zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Zgodnie natomiast z art. 120 §1 zd. 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Powód wniósł pozew w dniu 20 stycznia 2016 r., a zatem przed upływem 3 letniego okresu przedawnienia, liczonego od dnia wymagalności każdej z faktur.

Mając na uwadze powyższe, sąd na podstawie art. 56 prawa telekomunikacyjnego uwzględnił powództwo w części, zasądając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 590,93 zł.

W pozostałym zakresie co do kwoty 174,48 zł z tytułu kosztów odzyskiwania należności sąd oddalił powództwo na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z 2013 r.

Przepis art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 684 ze zm.) stanowi, że wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności.

Powód nie wykazał, na jakiej podstawie naliczył pozwanej kwotę 174,48 zł, tj. jaki ostatni dzień roboczy miesiąca przyjął jako miesiąc poprzedzający miesiąc, w którym świadczenie stało się wymagalne. Należy mieć na uwadze, że w sprawie było wystawionych kilka faktur. Nie wiadomo, od której powód naliczył rekompensatę. Nie wiadomo też, jaki był kurs euro i z jakiego dnia pochodził.

Orzeczenie o odsetkach Sąd oparł o treść art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądzając je od daty wskazanej przez powoda. Odsetek od należności głównych powód żądał od daty wniesienia pozwu, chociaż mógł żądać tych odsetek od daty upływu terminu do zapłaty. Natomiast o odsetkach od odsetek orzeczono na podstawie art. 482 § 1 w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc, tj. zasądzono je od daty wytoczenia powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r. poz. 1804.) w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r. poz. 1800.) dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Na koszty procesu poniesione przez powoda w łącznej kwocie 407 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, koszty zastępstwa procesowego – 360 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Na koszty procesu poniesione przez pozwaną w łącznej kwocie 377 zł złożyły się: koszty zastępstwa procesowego – 360 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Powód wygrał proces w 77 % zaś pozwana w 23 %. Tym samym powód powinien uzyskać zwrot kosztów procesu w 77 % czyli w kwocie 313,39 zł (407 zł x 77 %), zaś pozwana powinna uzyskać zwrot kosztów procesu w 23 % czyli w kwocie 86,71 zł (377 zł x 23 %). Dlatego Sąd, dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, ostatecznie zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 226,68 zł (313,39 – 86,71).

SSR Paweł Rozpara